

اعتراضات صنفی را با خودزنی آلوده نکنیم

محمدتقی سبزواری

عضو شورای مرکزی سازمان معلمان ایران

امروز یازدهم بهمن ۱۴۰۰، یکی دیگر از تجمعات فرهنگیان برای پی گیری مطالبات خود بخوبی و خوشی انجام شد. خوشبختانه به اعتراضات فرهنگیان بسادگی نمی توان انگ سیاسی و امنیتی زد. صبغه اعتراضات فرهنگیان حداقل به دو دهه می رسد و این برای کلیه اقشار و طبقات جامعه پذیرفته شده است. برجسب زدن به این قشر، هر کودکی را به خنده وا می دارد.

طرف مقابل مطالبات فرهنگیان، نه مدیران آموزش و پرورش که نهادهای فرادستی مانند مجلس، دولت و حاکمیت است. درگیر شدن با حراست و روسای ادارات و ادارات کل و وزیر، دادن آدرس اشتباه توسط کسانی است که چنین وضعی را به پیش آورده اند.

طرف مقابل مطالبات صنفی، شورای عالی آموزش و پرورش، هیئت دولت، سازمان برنامه و بودجه، نهادهای امنیتی و مجلس می باشد. توهین به مقامات اداری آموزش و پرورش خواسته کسانی است که این آتش از گور آنها برخاسته است.

سوپاپ اطمینان برای تخلیه انرژی و عصبانیت فرهنگیان، توهین و حمله به مدیرانی است که هم جنس فرهنگیان هستند. دردشان درد فرهنگیان است. بودجه جاری و هزینه برای مصارف عمومی و حق سرانه ندارند.

دفاع بنده از مدیران ارشد یا میانی یا خُرد بدان معنی نیست که آنها باید در بست در خدمت نهادهای امنیتی و اطلاعاتی باشند. تجربه نشان داده است تصمیمات شورای تامین استان، در بردارنده تمامی جوانب نبوده است. هیچ مدیری بهتر از خود، مجموعه تحت امر خویش را نمی شناسد. پس تابعیت محض از تصمیمات شورای تامین و یا ضابطین باید تابع شرایط خاصی باشد.

#اختصاصی سخن معلم